

Nr 7.

Av herr **Trapp**, *angående skrivelse till Konungen med begäran om förslag till ändring i gällande bestämmelser rörande den skattefrihet, som i 11 § av förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt för visst fall medgivits kooperativ förening.*

Vid vårriksdagen 1914 väckte jag nedanstående motion, nr 62, vilken jag, då den på grund av riksdagens upplösning ej kom till behandling, härigenom åter bringar inför riksdagen.

I kungl. förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt den 28 oktober 1910 utsäger § 11:

»Har förening, som utsträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, lämnat sina kunder, vare sig de tillhört föreningen eller icke, pristillägg, rabatt eller annan sådan utdelning i förhållande till gjorda inköp eller försäljning, må avdrag för dylik utdelning icke äga rum, där ej utdelningen skett i omedelbart samband med köp eller försäljning, varpå utdelningen grundats, varemot förening, som icke utsträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, må åtnjuta avdrag för all utdelning, varom här sägs, för så vitt den utgått efter grunder, som varit före köpet eller försäljningen bestämda.»

Det torde vara alldeles uppenbart, att, när riksdagen för sin del antog denna skatteförordning och befriade kooperativa föreningar från erläggande av skatt för till medlemmar lämnade rabatter, riksdagen gjorde detta under den bestämda förutsättningen, att dessa föreningars verksamhet *ej finge direkt eller indirekt utsträckas utöver medlemmarnas krets.*

Nu är emellertid förhållandet i ett mycket stort antal fall sådant, att medlemmar i föreningarna äro ej allenast arbetare och andra, som velat genom delaktighet tillförsäkra sig och sina familjer billigare födoämnen eller bruksartiklar, utan även enskilda personer eller kooperativa föreningar, som driva handel med dylika varor, inköpta från den ursprungliga föreningen.

På sådant sätt drives i själva verket en betydande handel *utom* föreningens krets, och tydligt är, att den större omsättningen skall för föreningen minska de allmänna kostnaderna och, då fråga är om tillverkning, även tillverkningskostnaderna samt avsevärt öka föreningens vinst och sålunda även utdelningen till medlemmarna. Men någon sådan skatt, som lagförslaget härvid avsåg, behöver föreningen *ej* erlægga, oaktat de varor den säljer — om ock på en omväg — till en stor del gå till *icke medlemmar*.

Denna skattefrihet försvårar i högst väsentlig grad möjligheten till konkurrens, särskilt för mindre hantverkare och handlande, och det förspörjes runt om i landet från dessa håll stor bitterhet och mycken klagan över denna — som de förmena — orättvisa och även över den skada skattelagstiftningen i detta hänseende för dem åstadkommer.

Då det synes mig billigt, att en ändring häruti göres, så tillåter jag mig föreslå,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till bestämmelser i sådant syfte, att som villkor för den i § 11 kungl. förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt kooperativ förening för visst fall medgivna skattefrihet stadgas, att i föreningen icke må finnas medlem, som idkar handel med eller eljest i sin näringsrörelse använder varor, vilka han av föreningen inköper.

Stockholm den 21 januari 1915.

Oskar Trapp.
